

20 let Golfového klubu Nová Bystřice

(1996-2016)

Ještě než se stát dělit vedví, vznikly úvahy o zřízení golfového hřiště v území „za dráty“, co nejbližší rakouskému Haugschlagu. Vytipovávali jsme lokality, sháněli mapové podklady, zajišťovali identifikaci pozemků, skicovali jednotlivé jamky tak, aby přechody byly minimální a nemusel se kácet jediný strom, sledovali kde se drží voda a jak dlouho, ... nebyly mobilní telefony, nebyl internet, jenom šiml a odpor zasahovat do bývalého pohraničního pásma.

Po několika letech příprav jsme již měli jasný názor o lokalizaci, uspořádání jamek a vizi. Lokátorská renesance. Již jsme potřebovali právní zakotvení a tak dnem 29. února 1996 byl registrován golfový klub.

Měli jsme jasnou představu, předjednané pozemky i ceny a hledali investora. Se čtvrtým jsme se dohodli i na odděleném vztahu sportovního klubu od majetku, nastavili strukturu vztahů a on vstoupil do role majitele, investora a budoucího provozovatele. Klub po celou dobu příprav a výstavby a uvedení do provozu plnil roli managementu.

20 let existence je mnoho dobrých vzpomínek, přetrvávají však zejména vzpomínky na bitvy ve všech frontách. 20 let je i doba, ve které je názor dostatečně uzrálý, konzistentní a při pohledu do minulosti se vybavují pouze zlomové okamžiky. Pohled do minulosti našich vizí nebyl v mnoha směrech naplněn, ani překonán.

Poznali jsme chřástala, křepelky, vrbičky, žabičky, válčili s Jihočeskými matkami a dosáhli několika let zpoždění. Paradoxně, pod zeleným tlakem, zcela neplánovaně vzniklo prvních devět jamek (Nová Bystřice) od drátů do vnitrozemí. Po provedení terénních úprav na místo svolaná porada vedoucích odborů životního prostředí okresních úřadů v Jihočeském kraji konstatovala, že se nejedná o nevratný zásah do krajiny a v případě potřeby návratu pozemků k zajištění obživy národy, lze pozemky opět zorat. A tak vznikla veřejná devítka, první golfová akademie a za účasti Goldyho 13.11.1999 slavnostně představen driving, putting a chipping green. Souběžně s tím jsme od listopadu 1999 uspořádali ve spolupráci s cest. kanceláří nynější předsedkyně CGTA v několika letech a turnusech golfové zájezdy do Tuniska za výukou a k získání zelených karet.

Ještě jsme nebyli členy ČGF a už jsme měli nejméně 50 zelenáčů a to vzbuzovalo pohoršení u ortodoxních golfistů starých klubů. Další zelené karty jsme pořizovali za humny v rakouském Litschau a to byla druhá rána do vžitých schémat.

Prohlásili jsme golf za sport, stejný jako každý jiný a vstoupili již v listopadu 1999 do ČSTV. Šlo nám o sport a o vstřícný přístup široké veřejnosti k novému sportu v pohraničí. Podle toho jsme upravili ceny na 5.000 Kč a iniciovali tak golfový boom v ČR, protože ceny v nejbližších resortech – na Karlštejně a Karlových Varech se pohybovaly o několik řádů výše.

Další ránu strnulé golfové veřejnosti jsme udělili představením záměru výstavby 18 jamek, když jedna byla s odpalištěm na české straně a greenem na rakouské straně, s přechodem přes hráz rybníka. Vizí byl doprovod celní stráž, protože ke vstupu do EU jsme měli ještě 3 roky. Proti tomuto záměru se zdvihl nepřekonatelný odpor ochránců přírody a za drátěnou linii, panující do

Helsinské konference jsme nebyli vpuštěni. Uspořádání jamek pro výstavbu osmnáctky muselo být upraveno jinak.

V r. 2000 jsme byli přijati za řádného člena ČGF, v polovině roku 2000 byl public pokřtěn místním farářem. Velmi brzy jsme se stali středem pozornosti a předmětem útoků z řad starších klubů. Otevřeným přístupem ke golfu jsme na sebe nabalili nečekaný zájem veřejnosti a v prvních dvou letech členství ve federaci jsme v našich řadách měli 1/10 členské základny celé ČGF. To přece nebylo možné a tak se vymýšlelo ledacos. Měnily se Stanovy a hlasovací práva ve svazu v návaznosti na počet členů s hendikepem v různých úrovních, to snad v obavách abychom někoho nepřehlasovali.

Abychom prokázali jiný postoj, prosazovali jsme uspořádání jeden klub = jeden hlas. Dosud byly hlasovací práva vázána na počet členů klubu, proto ten poprask. Poměr 1:1 se podařilo prosadit až po několika letech.

Další útok na nárůst členské základny GCNB přišel v podobě tzv. Centrální mimoklubové registrace, která byla nejdříve založena na rok na zkoušku, než se zájemce o golf rozkouká. Hned další rok bylo prodlouženo na dva roky a poté bez časového omezení. Vznikala tím hrozba vzniku tzv. klubu klubů, naprostý nesmysl, který setrval ještě několik dalších let, než za pomoci dalších klubů se podařilo tento nešvar vymýtit.

Bohužel, na podzimní konferenci 2015 již vyrašily nové výhonky a názor o inkasu poplatků pro ČGF přímo od členů klubů. Totální hovadina, která nebyla nijak negována. Právní vztah je mezi členem a spolkem a poté mezi spolkem jako členským subjektem ČGF, který je sdružením spolků, jejich střešním sportovním svazem.

Byli jsme středem pozornosti malého, českého golfového světa. Členy klubu, kteří byli vybaveni zelenou kartou se jali některé renomované kluby při vstupu na hřiště přezkušovat. Neuvědomovali si, že máme za humny Litschau a že organizujeme golfové turnusy do Tuniska. To došla trpělivost i jiným trenérům, takže tento nešvar a další útok proti nám velmi rychle vyhasnul.

Driving jsme otevřeli 13.11.1999 za účasti Hanuše Goldscheidera, prezidenta ČGF. První devítka byla byla otevřena jako public, první veřejné hřiště v ČR v režimu „pay and play“. Hned v prvním roce (2000) zprovoznění hřiště jsme odehráli turnaj proti GC Weitra a založili tak spolupráci s rakouskými kluby. Cílem byl projekt „golfregion“, který nebyl zrealizován, ale na jeho principu vznikl rakouský Heart of Golf se zapojením českých stran.

„81 jamek na dohled“, byl slogan, ve kterém se skrývaly NB i rakouské jamky v okruhu 10 km, číselo z toho mnoho závisti a zloby za tento marketingový tah a jedinečnost lokality.

Resortu jsme dali název Monachus (latinsky Mnich podle kat. území) a zprovoznili zahajovacím turnajem dvou hlavních aktérů Alex Čejka a Markus Brier v doplnění flajtu Janem Juhaniakem a Robertem Schovánkem.

Vznikl tak komplex a dvě na sebe navazující hřiště 9+18, které rozděluje mezinárodní cyklotrasa Greenways. Již zbývá dokončit „pouze“ závěrečné dvě etapy původního záměru. Vybudovat ubytovací a relaxační komplex a případně rozšířit devítku.

V roce 2003 jsme iniciovali vytvoření Krajského svazu golfu, jako regionální autority, umožňující vypisování mistrovských soutěží, v domnění, že půjdeme golfové federaci naproti. Kupodivu budeme hrát již 12. ročník krajského mistrovství a vytvoření jinak obvyklých krajských svazů je stále ve federačních plenkách.

V rámci svazu (ČGF) jsme se snažili prosadit sportovní princip v podmínkách přijímání klubů, ne na průkazu vlastnictví pozemků. Z tribuny však od Karla Vopičky zaznělo: „Dnes potřebujeme ty kluby, které skutečně investují do golfu. Ne ty, které nemají žádné provozní náklady spojené s hřištěm, drajvingem“, a tak byl odstartován naprostý odklon od filosofie – „resort + tolik klubů, kolik jich resort unese“ na vlastnickou linii – „resort + jeden spolek“. Zákaznické kluby, ovládané resortem, resp. majitelem, byly prohlášeny za ty jediné správné, žádoucí a řádné.

Ostatní byly vyobcováni z řad řádných členů ČGF a zvýšeny jim odvody do kasy federace o 100%. Prý jako motivační faktor k vybudování vlastního hřiště. Bohužel je to nepochopení principu spolků a toho co může být předmětem jejich hlavní a vedlejší činnosti. 95% resortů je ve vlastnictví obchodních společností, fungují jako každý jiný podnikatelský subjekt, oblasti sportu ve spojení s cestovním ruchem, prostě byznys v oblasti sportu a turismu.

Sportovní svaz byl zárodečnou větou „potřebujeme ty kluby, které skutečně investují“ postupně ovládnut spolky, ovládanými majiteli resortů. Tj. podobné situaci, ve které by starostové obcí, jako převažující vlastníci kuželen, ovládli kuželkářský svaz.

S nárustem výstavby nových resortů v ČR docházelo k výraznému přeskupování členské základny, bez standardní a potřebné výchovy nových členů z místa. Ze strany majitele resortu nebyla vůle, zavedli jsme proto přes zimní měsíce výuku stolního tenisu na základní škole, spojenou s výukou golfu. Dva sporty v jednom tréninku. Pinec neměl v místě tradici, po roce jsme to vzdali, ale přesto založili v obci druhý sport, vstoupili do soutěží a postupně se rozrůstali. Po sedmi letech máme v každé z pěti úrovní jeden tým (A-E) a přešel do našich řad i oddíl st. tenisu TJ Slovan J. Hradec. Stali jsme se tak pokračovateli tradice stolního tenisu v J. Hradci, který před 50 lety vedl Tomáš Toman, otec tenistky Renaty Tomanové.

A tak Golfový klub připomenul městu již 80 let a také 85 let výročí existence st. tenisu v J. Hradci.

Neměli bychom zapomenout na úspěchy novobystřického golfu: Tomáš Kamas, nynější trenér resortu se v r. 2004 stal členem juniorské reprezentace, v roce 2007 juniorským mistrem ČR. Druhým úspěšným hráčem byl David Procházka, 2008 mistr ČR (dorost), 2009 mistr ČR (muži), vyhlášen golfistou roku 2009, člen reprezentačního týmu.

Resort 9+18 v Nové Bystřici změnil ku prospěchu rozvoje resortu vlastníka, ten zcela zásadně přestavěl klubovnu do jiné kvality včetně marketingové. Lze proto očekávat i dokončení 20 let staré vize, již v jiné kvalitě a to regionu upřímně přejeme. Seskupení „81 jamek na dohled“ se tak dostane o třídu výše a tím bude výrazně zhodnocena infrastruktura cestovního ruchu regionu i Nové Bystřice.

V závěru a přes veškerá úskalí, kterými jsme prošli, musíme říct, že jsme hrdi na náš vnos k rozvoji golfu v ČR a opakované hodnocení resortu jako jednoho z nejlepších v ČR.